

[DOROŚNIENIE *sb n*

D sg dorośni(e)niu.

Sł stp brak, Cn notuje.

Dorosłość; alescendi cacumen, crescendi finis, summum incrementum, maturitas iusta, plenitudo, status, statura plena Cn: niewychowałem młodzienców/ ánim ku dorofznieniu [nec ad incrementum] wychował pánienek Leop Is 23/4 (Linde s.v. dorosłość).

Cf **DOROSNAĆ**

KN